

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
4e editie, 9e jaargang | april - juni 2013

Buitenlandse Zaken

DEZE EDITIE

Stan en Dennis'
Sexrubriek Exotische
soa's
Pagina 3-4

Australië, zo vrij als
een vogel
Pagina 8

Skypen met Sara
Pagina 9

Een lege bankrekening
in zes reizen
Pagina 10-11

Stripwedstrijd: doe
mee!
Pagina 12

Gedicht: Buitenlandse
zaken
Pagina 13

COLOFON

Akta Nokturna is het
tweemaandelijkse
ledenblad van
Alternatieve
Studentenvereniging
Karpe Noktem. Oude
Akta's vind je op de
website. Heb je kopij?
Mail dan naar [kopij@karpennoktem.nl](mailto:karpennoktem.nl)

Hoofdredactie
Susanne Geuze

Redactie
Carlien Alferink
Shane Bozelie
Marlies van der Burgh
Els Lunding
Yurre Wieken
Friso Woudstra
Astrid van Roosmalen

Medewerkers
Stan Beekmans
Sara van Bezooijen
Dennis Immers
Iris Hagemans
Michiel van Lierop
Esmee Peters
Thalia Schindler

Eindredactie
Carlien Alferink

Vormgeving
Paul van Leeuwen

Voorkant
Loesje Jacobs

Redactieadres
aktanokturna@karpennoktem.nl

Proloog

[TOPGEHEIM]

Aan de Minister van Buitenlandse Zaken

Geachte excellentie,

Voor u ligt het nieuwste rapport van onze afdeling. Het zijn roerige tijden, dat zal u zeker blijken tijdens het lezen ervan. Diverse stafleden hebben in de voorgaande periode enige tijd elders geresideerd. Op uw aanvraag hebben wij hen – te weten, mw. I. Hagemans en dhr. M. van Lierop – gevraagd schriftelijk verslag op te tekenen van hun ervaringen. Het resultaat van deze aanvraag vindt u, kleurrijk en wel, aanwezig. Tevens

is er mondeling overleg geweest met de afgevaardigde mw. S. van Bezooijen, die thans in de tropen vertoeft. Uiteraard is van dit gesprek een accuraat verslag bijgevoegd.

Natuurlijk is dat niet alles. Mijn collega's en ik zijn zo vrij geweest om ons boekje te buiten te gaan, en een zeer getalenteerd dichtkunstenaar onder ons heeft een impressie van uw dagelijkse bezigheden in rijm opgetekend. Tevens heeft een van ons de filosofisch-kritische pen ter hand genomen en een stuk geschreven dat ik u ten zeerste aanraadt om te lezen

vanwege de noemenswaardige inhoud.

Uit huishoudelijke overwegingen hebben wij tevens een aantal vaste protocollen in het rapport opgenomen – onder andere een filmrecensie en een column (zodat u iets te doen heeft tijdens intercontinentale vluchten), en een recept dat uw partner wellicht kan bereiden op de dag dat u thuiskomt van uw zakenreis.

Tot slot, voor ik het vergeet: mijn nederige excuses voor de vunzigheid op pagina 3. Wij hebben ons uiterste best te doen om deze met de middelen der staatscensuur uit te sluiten van

publicatie, maar een onbekende eenling heeft daar onfortuinlijk genoeg een stokje voor gestoken. Ik hoop van harte dat u de inhoud van deze zogenaamde 'Sexrubriek' niet als aanstootgevend ervaart – wellicht is het 't beste als u deze pagina zo veel mogelijk uit uw geheugen verbant.

Ik groet u vriendelijk,

Hoogachtend,

De Secretaris-Generaal van het Ministerie

Nachtpost

Kleding

Beste redactie,

Enige tijd geleden werd mijn mailbox opgeschrikt door een ongebruikelijke e-mail vanuit het bestuur. Over het algemeen ben ik rare berichten van het bestuur over bijvoorbeeld hoofdluis, soa's en scheurbuik wel gewend, maar deze mail heeft mij ernstig verontrust. Onze pandcommissaris vond het nodig om de hele ledenlijst een bericht te sturen met de onthulling van de identiteit en bestellingen van een niet te verwaarlozen aantal leden. Als drager van een gemiddelde kledingmaat voel ik mij hierin ernstig geschaad in mijn privacy. Ik heb een gemiddelde maat en voel mij hier erg onzeker over. Mensen onderschatten de psychologische druk van gemiddeld zijn. Het is zwaar om nergens specifiek bij te

horen, om niet speciaal te zijn. Hoe kan ik er nou uit-springen als er altijd iemand is die groter, kleiner, zwaarder of lichter is dan ik, als ik mij de grote anonieme massa hoor die op of rond het gemiddelde ligt? Hoe kan ik als gemiddeld persoon mijn eigen identiteit bepalen? Ik heb nog geprobeerd eruit te springen door diep in de nacht mijn shirt te bestellen, maar zelfs dat bleek uit de mail van het bestuur al niet meer uniek te zijn. Ik voel mij hierom niet alleen geschaad in mijn privacy, maar ook in mijn persoonlijke ontwikkeling. Dit ervaar ik als een zeer kwalijke zaak. Ik zou het daarom op prijs stellen als het bestuur voortaan zorgvuldiger omspringt met gevoelige persoonlijke informatie als kledingmaten.

Met een vriendelijke groet,

Een gemiddeld lid

roddelorgaan van KN kwam ik er ditmaal voortijdig achter dat het volledig ontransparante en in mysterie verhulde geschreven propaganda-kanaal van onze vereniging van plan was om het nieuwe schrijven het thema 'buitenlandse zaakjes' mee te geven. Chlichématig, totaal overbodig, confronterend voor ons Aziatisch ledengenbestand; ik zou dan ook zowel het bestuur als de Akta willen verzoeken deze thematiek nog eens te heroverwegen voordat men met die nonchalante en meedogenloze pruljournalistiek naar de drukker gaat.

再見 (zài jiàn),
een lid met brede visie

Dokter Stan en dokter Dennis' sexrubriek

Avontuurlijke lezers,

Zoals jullie ongetwijfeld is opgevallen, is het thema van deze Akta "Buitenlandse Zaken". Dat leek ons de perfecte aanleiding om (uiteindelijk op KN-budget) het vliegtuig te bemannen, de jeep te bespringen en de kamel te bestijgen. Oftewel, om een reis te maken langs een aantal van de seksuele wonderen van de wereld. Aansluitend op onze specialisaties hebben we daarom beiden een unieke reis gemaakt. Natuurlijk dienden wij daarmee geen eigenbelang, maar slechts jullie plezier, kennis, en vooral inspiratie. In de volgende passages lezen jullie onze reisverslagen, met genoeg ervaringen, details en huishoudelijke tips om lekker nat te dromen van alles wat het buitenland te bieden heeft!

Angezien onze queesten naar de vruchtbaarheid veel tijd en vele lichamelijke inspanningen hebben gekost, moeten we ons helaas verontschuldigen: vragen beantwoord zat er niet meer in. Wees echter niet bedroefd, want in de volgende Akta zullen we jullie liefdesvragen weer vol hartstocht en overgave beantwoorden.

Kan je probleem (Soa?) niet wachten tot de volgende Akta, bel dan eenmalig onze hotline op (06-18982214), of buiten kantooruren op (06-36564231), en lucht je hart bij één van onze officieuze secretaresses!

Vrij wijs, Vrij vrij!

Dr. Stan & Dr. Dennis

1. Op Soafari in Afrika

Met Dr. Dennis & lokale gids

Dag 1 - De middagzon straalt warm, en een lichte bries doet een wolkje stof opwaaien in Kolda, Senegal. Na een turbulente vliegreis en een reetkramphartige

taxirit ontmoet ik bij het hotel mijn gids en compagnon voor de komende weken. Zijn naam is Boterhammed; zijn kleding jurkachtig, zijn grijns eeuwig, zijn zwarte koppie kaal. Al eerder viel het mij op dat de vluchthaven, binnenstad en hotellounge krioelen van de oudere, blanke, vlezige vrouwen; vaak omarmd door een jonge, atletische Senegalees. That's right kiddos: Afrika trekt behalve rijke mannen die hun geweren willen laten knallen op een beest of in een kind, ook rijpe vrouwen die in hun thuisland geen 'fysieke waardering' meer kunnen krijgen. En dus betalen ze Afrikaanse jongens om zich liefdevol in hun vetroppetjes te laten knijpen. Wanneer Boterhammed mij Kolda's overvolle stranden laat zien, word ik zelf ook aangesproken door bruin, mannelijk schoon, en voor ik het weet heb ik meer hulpvaardige Abdallah's aan mijn broek hangen dan fokking Sinterklaas. Oh, ik vermaak me prima op het strand, en de Pieten laten er geen zand over groeien. Helaas echter, blijkt al snel dat de cijfers kloppen: Senegal heeft met 1% van de bevolking één van de laagste Hiv/Aids-percentages van Afrika. Géén Soa's was allerminst het doel van deze reis, dus als de wiedeweerga vervolg ik mijn avontuur.

Dag 9 - Volgens UNICEF zou zo'n 30% van de tieners in sommige Keniaanse kustgebieden betrokken zijn bij 'casual sex for cash'. En waar seks is, hoopte ik, zijn Soa's! Reden genoeg om Mombasa een dagje aan te doen. Vanaf 3 dollar kan ik mij in haar met stront besmeurde steegjes al laten verwennen. Even ter vergelijking: in Nijmegen is dit de prijs van één bier-tje, maar om daar thuis een vrouw mee naar huis te krijgen, moet je er zeker vijf voor haar betalen! Kenia is daaroor niet slechts de Wibra van de seksindustrie, maar ook één van de toplanden als

Kenia moet wel een feestland zijn!

Dag 13 - Op zoek naar de Grote Vijf geslachtsziektes, tracht ik of mijn Soafari meer kans van slagen heeft tijdens een 'gewone' safari. Dat betekent dat Boterhammed me per bakfiets rondrijdt over de uitgestrekte pampa's, terwijl ik plaatjes schiet van de lokale boerderijdieren, en fantaseer over hun seksuele strategieën. Zo kan ik na verloop van tijd dicht genoeg bij een parend leeuwenkoppel in de buurt komen om hun zweegende achterwerken te voelen trillen, en concluderen dat zij het gewoon primitief en ordinair op zijn hondjes doen. Hoewel vooral de fibro-elastische uitschuifpenis van de giraf me zeer interesseert, moet ik me toch even verwonderen over een aantal logge, grijze gevaartes met enorme piemels op hun hoofd. Olifanten - in de dierentuin lijken hun slurven zoveel kleiner! Hoe plaatsen we deze dieren nu in een Soasoële context? Simpel: Aids hebben wij te danken aan een innig contact met apen. Of dit via bloed of slijmvlies plaatsgevonden heeft, laat ik over aan jullie twisted little minds.

het om Hiv-besmetting gaat: 8% van de vrouwen kan zich trotse eigenares noemen van een verzameling virale bolletjes in haar bloedgroep. Goh,

Dag 244 - Mijn queeste loopt ten einde. Voordat ik Boterhammed bewusteloos

Akta Nokturna, April - Juni 2013

sla en vastbind aan een struik om hem niet te hoeven betalen, kan ik gelukkig nog een ontmoeting treffen met een inheemse stam. Ik ben vol prikkelende verwachting, omdat ik me kan voorstellen dat een wilde stam ook wild stampf, als het om hun seksuele prestaties gaat. Ik word feestelijk onthaald door topless vrouwen van alle leeftijden, die hun vrouwelijke vormen zorgeloos laten bungelen. Ik realiseer me door deze verschijning dat Hollandse vrouwen in feite beha's dragen omdat de rijwind hun borsten anders in hun gezicht zou doen wapperen tijdens het fietzen, en wellicht toch niet om de hand-oog-voetcoordinatie van de man scherp te houden tijdens de pogingen om ze te openen. De gedachte verwaait wanneer ik een vreemde soort flubberige, huidkleurige ketting in hun decolletés zie hangen, bevestigd aan weerszijden van hun onderkaak. Sommigen van hen hebben zelfs geprobeerd hun inboedel te verteren, en hebben heel de inhoud van oma's servieskast aan hun lip hangen! Het lachen vergaat me echter snel tot een respectvolle stilte, wanneer ik met grote ogen de seksuele mogelijkheden overweeg van een onderlip die minstens twaalf keer om het mannelijk geslacht heen kan worden gewikkeld. Voor orale recreanten is dit proberen zeker een must! Met deze tip beëindig ik mijn avontuur, en geef ik het woord aan Dr. Stan, wiens geaardheid een heel andere afslag nam.

2. Op seksreis naar Thailand

Starring Dr. Stan & Pedro de Pedro

Zaterdagochtend om half zes ging de wekker. Hoewel ik niet echt een ochtendmens ben, was ik toch direct wakker, want, zo wist ik, vandaag was de grote dag. Voor mij en mijn hulpje, die we hier om privacyredenen 'Pedro de Pedro' (of kortweg

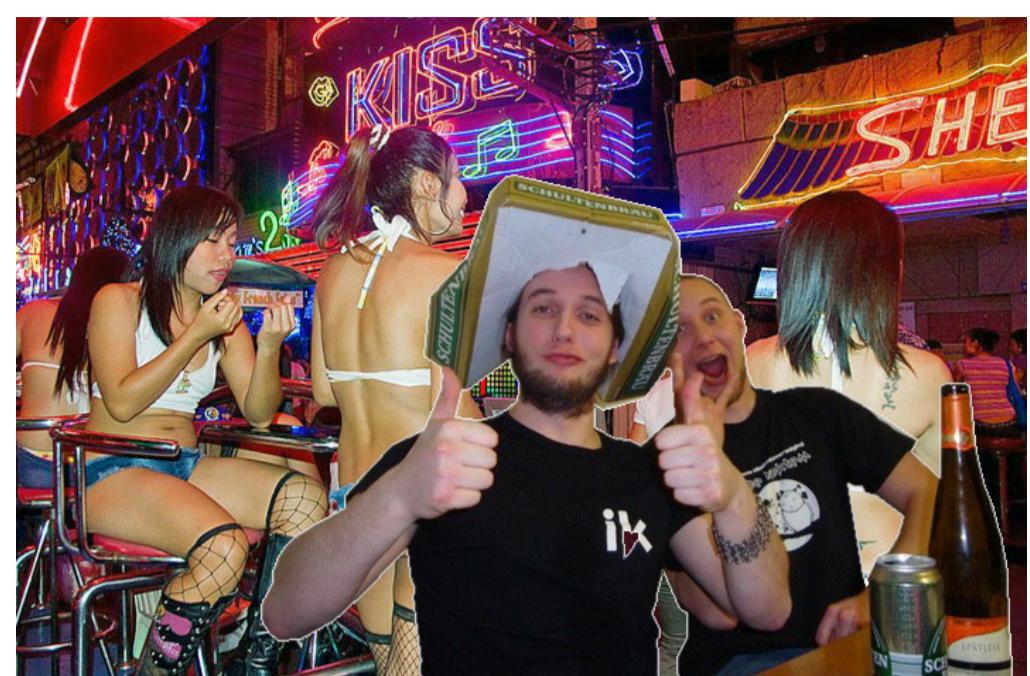
Pedro) zullen noemen, begon vandaag namelijk een reis... En wel naar Thailand. Eenmaal mijn spullen gepakt en Pedro opgehaald aan de Lange Hezelstraat 125, stonden wij om half tien aan de incheckbalie op Schiphol.

Vanwege de politieke risico's die aan onze reis kleefden, reisden wij onder een schuilnaam. We plakten onze foute snorretjes op, en gingen vanaf dat moment door het leven als twee Mexicanen (net als Michiel S.). Pedro's undercovernaam was (hoe verzint men het) Pedro, de mijne Enrico Sánchez. Even spannend bij de douane... Maar ze slikten onze vervalsing, gretig en gulzig als altijd. Zo'n dertien uur later snoven Pedro en ik de zoete geuren op van de straten van Bangkok.

We checkten in in ons hotel (waarvan de eigenaar ons begroette als oude vrienden, wat we feitelijk ook wel waren) en namen niet eens de tijd om zelf onze koffers naar de kamer te tillen. Nee, want wat wij deden? Wij gingen regelrecht naar Soi Cowboy, 400 meter straat aan rode lichtjes!

Enmaal daar aangekomen, vlogen we meteen op ons favoriete stekkie af: The Dollhouse. Grappig feitje; omdat Pedro daar zo vaak te vinden is, is er een paaldanspaal naar hem vernoemd, bekend als Pedro's Pole. In The Dollhouse vind je de beste shows, en de meisjes zijn daar ongelofelijk goed(koop).

Hoewel prostitutie illegaal is in Thailand, wordt het op bepaalde plaatsen gedoogd. Of ja, gedoogd; de lokale politie wordt omgekocht. Dus hoewel de dames in Thailand erg goedkoop zijn: zorg voor voldoende geld (200 baht is voldoende) wil je niet een jaartje brommen (wat natuurlijk ook leuk kan zijn, indien je ervan houdt anal gedomineerd

te worden door Aziaten met te kleine piemels, maar dat is voor een ander verhaal). Wees dus net als 40% van de mannelijke toeristen slim, en neem voldoende liquide middelen mee. Wat je verder ook altijd op zak moet hebben, zoals Pedro en ik als oude rotten ondertussen weten, is een potje vaseline. Waarom? Daar kom je zo wel achter.

Na een beetje gezondigd te hebben begonnen we al flink opgewonden te raken: tijd dus om naar ons volgende adres te gaan. Soi Cowboy is wel leuk, maar je vindt er geen dames onder de 16. De weg naar ons vaste adresje staat in Pedro's geheugen gegrift. Loop Soi Cowboy uit in zuidelijke richting, 3de kruising links, 7de kruising rechts en na zo'n 100 meter bel je aan bij een vervallen huisje rechts van de apotheek (vooral handig als de vaseline op is). Bel aan, en vraag naar Little Panda. Met de strikte maximale leeftijds-grens van 8 jaar, is dit ons paradijs op aarde.

Je begint vast al te begrijpen waar de vaseline voor is. Want, als je Bart G. mag geloven (en geloof mij, het is zo): "hoe dichter bij de nul, hoe strakker om de lul". Nu is lekker strak juist de reden waarom we naar Thailand gaan, maar hij moet er natuurlijk wel in gaan (vooral bij de leeftijd van 2 tot 5 is dit vaak moeilijk).

Nu kan ik uitbundig gaan vertellen over de heerlijke maar vooral ook zieke fantasieën welke Pedro en ik daar werkelijkheid maken, maar waarschijnlijk kunnen de fragiele geestjes van Karpe Noktem dit niet aan. Maar geloof mij, als Markies de Sade wist wat wij daar allemaal uitvoerden, dan zou zijn Magnus Opum 'Les Cent-Vingt journées de Sodome' een stuk minder vredelievend zijn dan dat deze vandaag de dag is.

Als laatste nog even een belangrijke tip, uit veiligheidsoverwegingen komen we (letter en figuurlijk) niet langer dan drie dagen bij hetzelfde adres. Er is namelijk de ongeschreven regel "not more than three nights". Dus dumpen we na drie nachten snel het Thaise meisje, uiteraard ruim voordat ze zich te veel tot ons aangetrokken gaat voelen. Van lokale vrienden horen we namelijk wel eens verhalen dat indien het toch tot een langer lopende relatie komt, men er namelijk rekening mee moet houden dat je de hele familie mag gaan onderhouden. Nu komen Pedro en ik daar voor goedkoop en strak, niet om dertig Poepchinezen van bami en nasi te voorzien. Gelukkig voor ons hoeven we daarom niet te rouwen, want we hebben natuurlijk nog veel meer adresjes. En daarnaast komen er ieder jaar weer nieuwe kleine meisjes bij. Pedro en ik vermaken ons wel!

Cinematologie III – Zero Dark Thirty

Door Yurre Wieken

Kathryn Bigelow, in 2010 de eerste vrouw die een Oscar won voor Beste Regisseur met haar Irakthriller *The Hurt Locker*, kwam vorig jaar met een nieuwe film over de Amerikaanse avonturen in het Midden-Oosten. *Zero Dark Thirty* is een haast klinische, 2,5 uur durende reconstructie van de tien jaar durende jacht van de CIA op Osama bin Laden. Na 11 september 2001 was spionage in Hollywood opeens een veel ernstigere bezigheid – het ging niet meer om exotische locaties, mooie vrouwen en auto-achtervolgingen, maar om het tegengaan van echte samenzweringen die een reel gevaar vormden voor de samenleving. Spionagefilms werden hierdoor duisterder, serieuzer en realistischer. James Bond werd Jason Bourne.

Zero Dark Thirty is de ultieme post-9/11 spionagefilm – veel details, weinig spektakel en geen opsmuk. Het tempo is laag, met weinig muziek en veel beelden van overwerkte CIA-agenten die met vierkante ogen enorme hoeveelheden complexe data op computerschermen bekijken, afgewisseld met verhoringen van verdachten. De film is onder vuur gekomen wegens de scènes waarin *waterboarding* voorkomt. Volgens critici suggerert de film dat Bin Laden gepakt is dankzij deze controversiële verhoortechnieken, die door velen als marteling worden gezien. Bigelow ontken dit en beweert het verhaal gewoon zo te vertellen als het is gebeurd: er is *waterboarding* gebruikt om Bin Laden te vinden, dus dat zit in de film. Of hij echt dankzij *waterboarding* gevonden is en of de film het daarom goedkeurt is een tweede. Wel lijkt de film dit hier en daar impliciet te suggereren – zo zien we een van de personages lichtelijk verontrust kijken naar een interview waarin presidentskandidaat Barack Obama *waterboarding* afkeurt. Later verzucht een van de personages zich hoe beperkt de CIA wordt door de strengere eisen omtrent het verhoren van verdachten.

Verdedigt de film *waterboarding* dus? Moeilijk te zeggen – vanuit het perspectief van de personages is het niet heel raar dat ze niet blij zijn met de beperkingen. Zij zijn immers voorstander van de techniek. Dat wil niet zeggen dat de film dit per se ook is. Eén verhoorscène speelt in een geheime CIA-gevangenis in Polen – gevangenissen waarvan tijdens het bewind van president Bush tal van geruchten over waren die later bevestigd zijn. Een waardeoordeel wordt er verder niet over geveld – het was zo, dus zit het in de film.

Maya, het hoofdpersonage (gespeeld door Jessica Chastain), past precies in de kille, emotieloze, rechttoerechtsfeer van de film. Ze is gedreven en afstandelijk, en kijkt zonder knipperen toe hoe een gevangene voor haar ogen ruw wordt ondervraagd. De jacht op Bin Laden leidt tot een heuse obsessie – ze is alleen nog maar bezig met haar werk. Van romantiek is in de film dan ook geen sprake. Tijdens een drankje met een vriendin kijkt Maya de hele tijd op haar mobiele telefoon of er nog nieuws is uit het kantoor. Haar reactie wanneer Bin Laden eindelijk gepakt is (wat dat betreft heeft de film iets van *Titanic* – je weet hoe hij afloopt) is typerend en

opvallend tegelijk. Verklappen ga ik hem natuurlijk niet.

Het hoogtepunt van de film is ongetwijfeld de ijzingwekkende scène waarin het team NAVY Seals Bin Ladens appartement binnenvalt. De scène is precies wat je niet verwacht: geen opzwepende muziek, vlotte montage of spectaculaire explosies en schietpartijen, maar wel een spanningsboog die niet onderdoet voor de gemiddelde horrorfilm. Hierdoor is de scène zo realistisch als maar kan, en daardoor des te spannender. Bigelow heeft deze stijl duidelijk afgekeken van Paul Greengrass' 9/11-film *United 93* (2006).

Het afstandelijke realisme van *Zero Dark Thirty* is zowel de kracht als de zwakte van de film. De gedetailleerde en ingetogen weergave geeft de film een sterk realistische toon die nog verder wordt aangezet door de geruchten dat hij gebaseerd zou zijn op geheime CIA-documenten. Gezien de verdeeldheid binnen en buiten de VS over de maatregelen die de regering-Bush na 9/11 nam en de kritiek op Obama's geheime operatie in Pakistan (een schending van de Pakistaanse soevereiniteit) is het zowel verstandig als teleurstellend dat Bigelow zich niet uitlaat over politieke kwesties en gewoon het

verhaal vertelt. Politieke discussies hadden misschien afgeleid van het eigenlijke verhaal. Nadeel is dat de film dus niet kritische reflecteert op het handelen van de personages. Het martelen in de film is een gegeven. Het wordt niet veroordeeld en daarmee weliswaar niet goedgekeurd, maar gelegitimeerd en salafähig gemaakt. Ook vraagt de film zich geen enkel moment af wat de bewegredenen van Al-Qaeda en haar sympathisanten zijn. Diverse keren zien we terreuraanslagen, maar die gebeuren gewoon – we horen niets over het hoe en waarom. Je kunt zeggen dat de film hier nu eenmaal niet over ging en dat je over de bewegredenen van Bin Laden c.s. een andere film kunt maken. Maar dit is natuurlijk geen heel sterk argument.

Is *waterboarding* te rechtvaardigen? Heeft het bijgedragen aan de liquidatie van Bin Laden? Was het goed of verkeerd dat Obama deze martelmethoden verbod? Was de liquidatie van Bin Laden een grote overwinning of vooral van symbolische waarde? Misschien is de kracht van de film juist dat hij, door zelf geen duidelijke stelling te nemen, discussie oproept.

Overpeinzingen – De wereld vervloeken

Door Friso Woudstra

In de complexe casus 'Friso Woudstra' die ik longitudinaal bestudeer zijn veelvuldige voorbeelden te vinden van omstandigheden die zich laten bundelen onder de noemer 'problemen'. Waar blijft die aan mezelf beloofde romantische avondschemering waarin ik haar aandachtig aankijk? Hoe kan het toch dat mijn inspiratie en potentie zo nu en dan geremd lijkt te worden door beperkte financiële middelen? En hoe komt het toch dat economische omstandigheden die door anderen veroorzaakt zijn het voor mij zo moeilijk kunnen maken om een baan te vinden waarin ik kan floreren?

Nu, als hoogopgeleiden en betrokken personen onder elkaar, kunnen we ons waarschijnlijk allemaal de intellectuele ruimte permitteren om ook problemen die een groter voorstellingsvermogen vereisen dan dat van de individuele heibel eens onder de loep te nemen. Kortom, de problemen op het wereldtoneel. Ik zet zo af en toe het achtuurjournaal aan en na twintig minuten ben je weer bij; Israël en Palestina nog steeds beide gedupeerd door een voortslepend conflict, kloof arm-rijk groeit, hier en daar wat zinloos geweld, werkloosheid gaat verder stijgen, schurkenstaat wil ook de bom, enzovoort. Keer op keer

wordt een vierentwintigjarige koffiedrinker gezeten in zijn

fauteuil geconfronteerd met een nijpend gebrek aan kennis over geweldloze communicatie (1), een kritische houding naar zogenaamd heilige boeken en een reëel beeld van welvaartsverspreiding. Daarbij komt nog eens dat de huidige kapitalistische samenleving met zich mee brengt dat er in een groeiende mate geconsumeerd moet worden; hetgeen er toe lijdt dat de voldane, tevreden mens een vijand van zijn eigen staatsbestel is. Rijkelijk vloeit de propaganda die wij 'reclame' noemen: Jij bent er nog nog niet. Je bent niet rijk genoeg, je bent niet aantrekkelijk genoeg en je status laat te wensen over. Slechts één van de verwerpelijke bijkomstigheden van een systeem dat met zulke religieuze overgave nagevolgd wordt dat er nauwelijks een poging overwogen wordt om naar alternatieven te zoeken.

Zo nu en dan worden gedachten aan het cumulatieve drama van het persoonlijke en het collectieve leed mij dan ook te veel en probeer ik de opgebouwde frustratie een uitweg te bieden door de wereld te vervloeken. Kortstondige momenten wijs ik in mijn gedachten dan ook graag bepaalde groeperingen aan; denk bijvoorbeeld eens aan de bankiers, de extremisten, de slecht geïnformeerde kiesgerechtigden, de kortzichtige politici, de illuminatie, enzovoorts – onderstreep lekker wat voor jou van toepassing is. Het zal duidelijk zijn dat onder deze emotionele toestanden geen constructieve dialoog met de betrokkenen verwacht kan worden.

Het fijne van de casus 'Friso Woudstra' is echter dat op zulke dieptepunten je er van uit kan gaan dat er na verloop van tijd overpeinzingen gaan plaatsvinden die edeler

van aard zijn. Het gebeurt op dat moment dat de innerlijke tirade onderbroken wordt door één van de mensheid zijn grootste redmiddelen. De twijfel. Misschien heb ik het mis. Ik geef het weliswaar niet graag toe, maar ik heb het wel eens vaker mis gehad. Sterker nog, er zijn complete groeperringen te vinden die menen dat ik het mis heb. Mocht hier nog onenigheid over bestaan wil ik graag Jorg K. als getuige oproepen.

Het leuke van een wijsgeer Hen spiritueel leider als de Dalai Lama is dat hij veel vragen in eerste instantie beantwoord met de woorden "Dat weet ik niet". Opvallend hierbij is dat hij daarna vaak hervat met een analyse die hout snijdt en welke de uiterst nederige aanhef bijna overbodig lijkt te maken. Maar deze terughoudend is niet overbodig, want een geoefende Boeddhist leert dat wijsheid niet voortvloeit uit het persoonlijke (ik), maar uit de ontkenning ervan. Het vloeit voort uit het perspectief van iemand die 'het persoonlijke' van een afstandje kan bekijken. Hij kan zich laten inspireren door gedachten zonder eigenbelang, zonder drang naar succes of status die een slimme opmerking kan opleveren. Dit concept is ook binnen het Christendom bekend; Jezus probeerde op zijn beurt zijn gevolg te verlichten met de uitspraak "Ontken uzelf". Ook ik kan op een moment

waarin het persoonlijke ondraaglijke 'problemen' lijkt te hebben ineens van perspectief wisselen dankzij de twijfel.

We spreken graag over 'de wereld' en 'problemen', maar aangezien we allemaal deze zogenaamde 'wereld' vanuit het oogpunt van een individu aanschouwen (lees: ik); is het wereldbeeld eigenlijk slechts een extensie van het persoonlijke. Iedereen spreekt alsof er 'een wereld' is, maar eigenlijk refereren we stiekem toch naar het beeld dat we er zelf van hebben. Hieruit vloeit voort dat het vervloeken van de wereld en wat zich daarin afspeelt eigenlijk hetzelfde is als het vervloeken van jezelf. Is het immers niet zo dat jij de enige bent die in jouw wereldbeeld en beleving ervan moet rondlopen? De wereld vervloeken is dan ook eigenlijk niets anders dan spugen in het bad waar je zelf in ligt. Het puberale 'tegen de wereld zijn' is dan ook een misvatting; het is ofwel nog niet kunnen of

niet willen inzien dat 'die wereld waar je tegen bent' een abstractie is die alleen in jouw gedachten bestaat en zal blijven bestaan als jij hem blijft voeden met aandacht en energie. Het 2600 jaar oude Taoïstische gedachtegoed weet dit krachtig samen te vatten in het credo "Stop met denken en beëindig je problemen".

Laten we hierbij uitsluiten dat ik me opstel als advocaat van het onverschillige. Ik wil echter wel te boek gaan als iemand die meent dat de beste oplossingen en meest aangename innovaties vaak ontstaan op momenten dat het woord 'probleem' nog niet gevallen is. Mensen kunnen nu eenmaal makkelijker objectief blijven als massassetiment en polarisatie uitblijft. Als voorbeeld zou ik hierbij willen aandragen dat ondanks het internationaal bewonderde welvaartssprookje van Nederland 1980 t/m 2000 (2) de populistische politiek (Leefbaar Nederland, Fortuyn, Wilders)

bijna een heel volk heeft weten te overtuigen van problemen die simpelweg niet bestaan.

Om even terug te komen op mijn longitudinale onderzoek, casus 'Friso Woudstra' is blij in staat te zijn zichzelf te kunnen ontdoen van de jammerlijke neveneffecten van het hebben van een ontwikkeld denkend brein. Het is weer even stil. En wie weet? Misschien krijgt de geest zo wat ruimte om op de achtergrond in alle rust en buiten de bewuste gedachtestroombaan om wat informatie te verwerken die me kan helpen met het vinden van bijvoorbeeld een leuke baan.

1. Ik kan het boek 'Geweldloze Communicatie' van Marshall Rosenberg van harte aanraden

2. Kijk vooral eens Van Rossem's oudejaarsconference van december 2010 die nog op youtube te vinden is.

Karpe Noktems open week

Door Astrid van Roosmalen

Met elke dag minstens één activiteit was de open week van Karpe Noktem de perfecte gelegenheid om onze vereniging wat beter te leren kennen. Zowel voor externen als voor internen. Er was deze week van 18 t/m 24 februari voor ieder wat wils: een barbecue, borrels, karaoke, een kroegentocht, een spelletjesavond, samen avondeten, een pubquiz, een anti-kater-wandeling en een middagje apenkooien. Er is dan ook druk geflyerd, koffie en lekkers uitgedeeld, er zijn posters opgehangen en zoveel mogelijk

mond-tot mond-reclame gemaakt om ervoor te zorgen dat er zoveel mogelijk mensen konden maken met Karpe Noktem.

Het verschilde een beetje per activiteit hoeveel nieuwsgierigen er een kijkje kwamen nemen, maar bijvoorbeeld bij de spelletjesavond waren er toch wel een stuk of zes externen. Maar ook als er niet zoveel onbekenden op kwamen dagen, was de activiteit bijna altijd een groot succes. Leden wilden blijkbaar graag laten zien dat zij bij Karpe Noktem horen en kwamen veel avonden langs om een

bierje te drinken, met elkaar bij te praten of om zich volledig in te zetten voor de betreffende activiteit. Zo werd er erg fanatiek gezongen bij de karaoke-avond in café Weerlicht. Er stond altijd wel (een dronken) iemand te zingen (of iets wat daar op moest lijken) en vooral Olivier was niet van het podium af te slaan. Bij de pubquiz wilde iedereen toch wel erg graag winnen en werd er alles aan gedaan om zoveel mogelijk algemene kennis op te halen. Het was dan ook niet heel raar dat het groepje van Kennis (Jorg) uiteindelijk de quiz won. Ook bij het apenkooien bleek dat onze leden

(en een zusje en externe!) erg fanatiek kunnen worden als ze enthousiast over iets zijn. Er werd geslingerd, gerend, gesprongen, gekropen; alles om iedereen af te tikken en in zombies te veranderen.

We hebben in ieder geval de naamsbekendheid van Karpe Noktem weer wat groter gemaakt en laten zien hoe gaaf onze vereniging wel niet is. De open week was veel werk, maar iedereen heeft enorm zijn best gedaan en het heeft geloond, want het was heel geslaagd.

Australië: waar je zo vrij bent als een vogel

Door Iris Hagemans

Ruim een jaar geleden vertrok ik naar de andere kant van de wereld, een week na het afronden van mijn bachelor scheikunde. Het plan was om voor onbepaalde tijd te gaan backpacken. Hier kun je een Working Holiday Visa voor aanvragen, wat je toestaat om een jaar te reizen, maar ook te werken. En dat heb je nodig, want het is een ontzettend duur land (3 euro voor een paprika, 4 voor een beetje een fatsoenlijk brood). In het begin was het een beetje wennen, deze nieuwe leefstijl (hostels, al je shit meesjouwen), maar al snel had ik het zo naar mijn zin dat ik uiteindelijk het hele jaar ben gebleven. Veel mensen blijven alleen op de oostkust, maar alsjeblieft, doe dat niet (mocht je ooit gaan)! De westkust is ruig, met heel bijzondere natuur en lang niet zo toeristisch als de oostkust.

Hier volgen mijn vijf beste ervaringen!

1. Tasmanië

Tasmanië is een groot eiland dat ten zuid-oosten van het vaste land ligt. Je vindt er de prachtigste natuur en het is zeer geschikt als je houdt van kamperen en mooie wandelingen maken. Er zijn regenwouden, bergen, stranden met pinguïns... Het kan er 's nachts wel flink koud zijn, dus zorg dat je een goede slaapzak hebt en dat je in de zomer gaat (als het hier dus winter is). En als je graag wildlife gaat spotten, is Tasmanië sowieso een goede bestemming!

2. Zwemmen met walvishaaien

Klinkt gevvaarlijk, is het niet. Walvishaaien zijn de grootste haaiensoort op aarde (5-6 meter lang), maar zijn niet agressief, zoals de witte haai.

In Exmouth (Westkust) ga je met een bootje de zee op. Er vliegt een vliegtuigje rond dat de haaien spot, en als ze er een zien dan waarschuwen ze de boot, die er dan naartoe vaart. Op het moment dat de boot vlakbij is spring je met je snorkelpulletjes het water in en zwem je mee met deze enorme haai. De eerste keer sprong ik in het water met mijn snorkeluitrusting, en ik keek om me heen in het water, en ik dacht: 'waar is ie nou?' tot ik mijn hoofd omdraaide en plotseling oog in oog was met die enorme haai! Het is echt heel indrukwekkend om zo dicht bij zo'n enorme vis te zijn! Het was de bedoeling dat je niet al te dichtbij kwam en niet voorbij de ogen, want als de haai je ziet dan gaat ie duiken en dan kun je m op een gegeven moment niet meer zien.

3. The Kimberley

Dit is een gebied in West-Australië, dat nog vrijwel ongerept is. Je hebt een auto met vierwielaandrijving nodig, en stevige banden, want er zijn helemaal geen verharde wegen. Je vindt er veel rotspartijen en kloven, waar vaak water in staat. Zwemmen was nog nooit zo goed als in warm weer na een prachtige wandeltocht!

4. Cape Tribulation

De enige plek ter wereld waar 2 werelderfgoedgebieden elkaar raken: het great barrier reef en het oeroude Daintree regenwoud. Je kunt

er genieten van het strand, waar de kokosnoten aan de bomen hangen, van snorkelen in het regenwoud. Prachtige plaats.

5. Zorgen voor wees-geworden babydierertjes

Ik ben ruim een week bij een echtpaar gaan logeren dat in de middle of nowhere woonde, waar ik hen een week heb geholpen te zorgen voor babykangoeroes, babywalibi's en babywombats die geen papa of mama meer hadden.

Ik heb geholpen met het geven van de fles, maar er zaten natuurlijk ook dingen bij zoals het wombathok schoonmaken en de buidels wassen. Wombats zijn ontzettend schattige, knuffelige beesten en het is ook heel verterend als je wordt gevuld door een babywalibi terwijl je de was ophangt, en om de ontwikkelingen te volgen van een babykangoeroe die net leert staan en hoppen.

Dus als je ooit nog eens ergens heen wilt gaan, even helemaal weg wilt zijn, de zon op je gezicht wilt voelen, de wind in je haren, prachtige natuur wilt zien, dieren wilt zien die je nog nooit hebt gezien, mensen wilt ontmoeten vanover de hele wereld, het gevoel wilt hebben dat je zo vrij bent als een vogel... ga dan naar Australië!

Skypen met Sara: kroketten op elke straathoek in Curaçao

[Susanne Geuze – Nijmegen, Nederland – 21:00]

[Sara van Bezooijen – Willemstad, Nederlandse Antillen – 16:00]

"Hey, haha, je hebt een trui aan!", klinkt Sara's vrolijke stem door de speakers van mijn laptop. Het is 13 maart, negen uur 's avonds en in Nijmegen is het koud en donker. Ik ben dan ook een beetje van mijn à propos als de webcam verbinding maakt en mijn scherm beelden laat zien van licht en groen. Sara zit er tropisch bij, met een tanktop aan en een lekker bruin koppie.

Hey Sara, hoe is het ermee?

"Ja, goed! Ik ben hier nu 2 maanden en 10 dagen en vermaak me prima. Alles gaat hier op z'n Antilliaans, dus alles is chill en relaxed. Het is bijvoorbeeld geen probleem als je te laat komt. En als er iets gemaakt moet worden, dan weet je zeker dat het er over drie weken nog niet is. Je moet hier niet iets snel willen regelen, want dat gaat je niet lukken. Dat is soms wel onhandig, bijvoorbeeld toen we beroofd werden en probeerden een nieuw rijbewijs te krijgen."

Het leven in Nijmegen gaat gewoon z'n gangetje, maar wat doe jij nu zoal op een dag?

"Party'en, chillen en werken. Ik doe hier terraswerk. Eigenlijk is mijn werkplek heel Hollands, maar dan in de zon. Er zijn hier heel veel Nederlanders, bijvoorbeeld mensen die net als ik een half jaar op het eiland verblijven. Daarnaast zijn er een boel Amerikaanse toeristen, die met een cruiseschip hier komen. Oh, er zijn trouwens ook veel muggen, dus als je me ziet zwaaieren met mijn armen, dan snap je waarom..."

Maar door de Antilliaanse mindset hoeft je dus niet zo veel te doen?

"Nee, zo is het nou ook weer niet. De toeristen willen natuurlijk snel bediend worden, en die worden wel boos als het te lang duurt. En als er mensen weglopen omdat ze te lang moeten wachten, is mijn baas niet blij."

Jullie hebben ook een paar minder leuke dingen meegeemaakt. Je vertelde net al dat je bent beroofd... Voel je je wel eens onveilig?

"Nou, het is hier op zich niet onveilig; iedereen is juist heel behulpzaam en aardig. Je moet je alleen wel bedenken dat veel mensen hier onder de armoe-degrens leven. Mensen – dus ik ook – verdienen hier minder dan de helft dan in Nederland, maar het leven is net zo duur of zelfs duurder. Gezinnen hebben het dus echt heel zwaar. Vaak werken beide ouders 50 tot 60 uur in de week, en hebben ze het nog steeds niet breed. En men weet: mcamba's – Nederlanders – hebben geld. Daarom moet je oppassen dat je niet op een verkeerde plek bent op een verkeerd moment. Dat is vooral een kwestie van je verstand gebruiken."

Merk je dat je wat meer op gelijke voet staat met de lokale bevolking, nu je er wat langer bent en ook werkt?

"Deels, maar je wordt nog steeds gezien als blanke. Door dat er zo veel Nederlanders hier tijdelijk verblijven, heeft een horecabedrijf nooit langer dan drie maanden dezelfde

ploeg. Je bent dus nog steeds gewoon een Nederlander. Zo staat er nu een Antiliaan boven me, en die mag ons helemaal niet. Dus loopt hij je af te snauwen en is het nooit goed wat je doet. Daaraan merk je dat je toch niet gelijkwaardig bent. Er zijn hier trouwens niet alleen Nederlanders hoor, ook Curaçao heeft gastarbeiders, bijvoorbeeld Colombianen en Venezolanen."

En terwijl wij hier bijna doodvriezen in de winterkou, zit jij lekker in je t-shirt!

"Ja! We doen niet aan weersvoorspellingen hier, die zijn toch altijd slecht omdat Curaçao een eiland is. Dat maakt het erg wisselvallig en dus lastig te voorspellen. Maar om je een idee te geven: het is nu 30 graden. Het wordt 's avonds ook niet echt koud. Als het de hele dag bewolkt is, is het 's avonds wel fris, maar ik heb mijn warme vest nog amper uit de kast hoeven halen."

Zijn er ook dingen die je mist aan Nederland?

"Heimwee heb ik nauwelijks, ik kan altijd heel snel ergens wennen. Dat was ook zo toen ik vanuit Dordrecht in Nijmegen

kwam wonen. Daarbij zijn veel dingen uit Nederland hier ook te krijgen. Kroketten vind je op elke straathoek, en haring en drop liggen gewoon in de supermarkt. Wat dat betreft mis je niets."

Ben je van plan om binnenkort naar huis te gaan, of blijf je voorlopig vertoeven onder de Antilliaanse zon?

"Ik ben van plan hier nog ruim drie maanden te blijven. Begin juli kom ik terug, dus met de Vierdaagsefeesten ben ik weer gewoon in Nederland. Dan kan ik in de zomer ook naar Wacken en Lowlands. In september wil ik weer gaan studeren. Ik zou hier best nog eeuwig willen blijven hoor, maar ik kan op Curaçao niet echt een toekomst opbouwen. De enige optie hier is blijven plakken in de horeca, en dat zie ik niet zitten."

Dus als je weer thuis komt, dan is het nog steeds lekker zomer!

"Ja, maar dan is het 20 graden en heb ik nog steeds een winterjas nodig, haha!"

Een lege bankrekening in zes reizen

Door Michiel van Lierop

Mensen vertellen mij graag: "Michiel, jij reist toch zoveel? Dat lijkt me superleuk, ik zou ook zo graag meer reizen en de wereld zien!" Ik geloof ze nooit, want als ze echt "zo graag" zouden reizen, dan hadden ze er wel iets mee gedaan. Het is een zin die mensen die reizen als hobby zien zeggen tegen mensen die reizen als een lifestyle zien. Als deze mensen baantjes zouden zien als een noodzakelijk kwaad om vliegtickets te kunnen betalen; of als zij regelmatig vier collegedagen missen geen probleem zouden vinden om lange weekenden in het buitenland te zijn; of als zij National Geographic en Discovery Channel zouden kijken, niet om er iets van te leren, maar om lijstjes op te stellen van plaatsen die ze nog moeten bezoeken, dan had ik dit nu niet hoeven schrijven. Dan hadden zij dit al geweten.

Reizen is een sleur van financiële rampspoed. Het kost veel en het is nooit klaar. Hoewel allerlei plekken op de wereld ontzettend op elkaar lijken - een berg in een warm landklimaat is een berg in een warm landklimaat, waar ook ter wereld - verschillen ze op een ander niveau volledig van elkaar. En omdat reisdrift ergens iets weg heeft van verzameldrift, kun je er niet mee ophouden tot je alles gezien hebt. Liefst drie keer, om het echt goed gezien te hebben. Dat lukt je dus nooit. En ondertussen wil je ook nog eens met alle nieuwe vrienden die je overal hebt ontmoet in contact blijven. Dat zijn een hoop Facebook uren! Tot overmaat van ramp word je ook nog eens depressief als je weg gaat uit een prachtig land, om vervolgens terug te keren in saai, alledaags Nederland.

Dit is dus mijn verhaal over mijn bankrekening. Daar stonden ooit allemaal mooie spaarcentjes op, die ik met enige mate van inzet heb verzameld. In totaal waren dit zo'n 3600 euro's.

Praag - 7 dagen - 600 euro

De eerste 150 euro gingen natuurlijk in het vliegticket zitten. Ik adviseer iedereen die langer is dan 1m70 nooit voet te zetten in een vliegtuig van Wizz Air. De beenruimte is vergelijkbaar met die van een Zambiaanse touringcar (weet ik uit ervaring), wat wil zeggen dat RyanAir een luxe airliner lijkt vergeleken met deze onzin. Dan ging er nog een rustige 180 euro in onze accommodatie zitten, want hoewel ons eerste hostel maar 10 euro per nacht was, is slapen in een gehorig oud schoolgebouw vol zuipende, blowende feestbeesten niet helemaal mijn idee van Rest & Relaxation. Dus we verhuisden naar een fatsoenlijk hostel, en die kosten nu eenmaal wat meer. De rest van ons geld ging uiteraard op aan eten en drank.

Tip! Bier is goedkoper dan fris in Tsjechië.

Geld over: 3000 euro

Andalusië - 14 dagen - 700 euro

Omdat bijna 100 euro per dag toch wat veel geld is, ga je al snel nadenken over manieren om daarop te korrigeren. Hoe minder je uitgeeft, hoe meer je kunt blijven reizen, immers! Als avontuurlijk ingestelde jongere brengt zo iets je al snel bij CouchSurfing. Het idee is dat je bij mensen thuis op de bank slaapt en zo veel beter de lokale cultuur en mensen leert kennen. Fantastisch idee, en helemaal gratis! Op deze manier slapen we in Sevilla bij een Spaanse architectuurstudent en zijn vader, die ons mediterrane salade leert maken. In het prachtige Granada slapen we bij een filosofisch ingestelde Amerikaanse expat die graag over politieke foeterde en later bij een Bosnische studente Engels die ons nog even het nachtleven in trok. Córdoba was minder interessant, op de fameuze kathedraal na,

en we logeren we bij een illegale Turkse die mijn toekomst voorspelt en haar ietwat alcoholistische vriendje. Allemaal gratis! Helaas kunnen we in Málaga geen couch vinden, waardoor we toch weer aangewezen zijn op een hostel. Bovenop het vliegticket van 180 euro zijn we zo'n 60 euro kwijt aan overnachtingen. De rest is grofweg opgegaan aan tapas.

Tip! Als je in Granada tapas bestelt, betaal je iets meer dan in de rest van Andalusië (2 euro in plaats van 1,50) maar je krijgt er gratis een

tapa bij, wat deze geweldige stad enorm goedkoop maakt!

Tip! Tinto de Verano is een groot wijnglas, voor de helft gevuld met rode wijn en voor de andere helft gevuld met een frisdrank, vaak Sprite. Hier komt een schijfje limoen en wat ijs bij, en het smaakt heerlijk fris. Omdat iedere bar andere wijn en frisdrank gebruikt, smaakt-ie overal anders!

Tip! <http://www.couchsurfing.org>

Geld over: 2300 euro

Brussel - 2 dagen - 100 euro

"Hey Michiel," zei Judith v. S. op een dag. "heb je zin om met mij en Bas naar Brussel te gaan? Nemen we jouw auto." "Prima," zei ik. "nemen we wel Chaim mee." Vijf uurtjes rijden heen, avondeten, speciaalbier drinken, Irish breakfast in de Irish pub, vijf uurtjes rijden terug. Ergens tussendoor zat wafels etens en in winkeltjes duiken en wat bezienswaardigheden opsporen.

Tip! Spontane stedentrips zijn leuk! Antwerpen, Brussel, Brugge, Parijs, Keulen en Hamburg liggen allemaal binnen zes uur rijden en zijn ook prima te doen met de trein.

Geld over: 2200 euro

London - 4 dagen - 300 euro

Je gaat met de BarocCo op stedentrip. Je betaalt een kleine 100 euro voor de reis en de overnachtingen en je tolereert twee lange nachten in een krappe Euroliner bus. De rest van het geld spender je aan de metro, Britse musea, winkeltjes en marktjes in Camden Town, Fish 'n' Chips, Indiaase curries, een gothic feestje, nog een gothic feestje, English breakfast, een bijbehorende Bloody Mary als ontbijtcocktail, pubs en alcohol uit de supermarkt.

Tip! Praat eens met iemand van de BarocCo over de bestemming van volgend jaar. Misschien vind je het zelfs wel leuk om mee te helpen?

Geld over: 1900 euro

Roadtrip door Californië - 28 dagen - 1700 euro

Als de reisdrift je eenmaal te pakken heeft, laat die moeilijk meer los. Dus als je 1100 euro uitgeeft voor een ticket van Amsterdam naar Boston, van Boston naar San Francisco, van San Francisco naar New York en dan van New York naar Amsterdam, dan denk je: "Och, is allemaal best goed besteed geld."

Vervolgens CouchSurf je in Boston. We vliegen naar het Westen en ondanks 60 CouchRequests vinden we geen Couch in San Francisco en dus kopen we een auto in San Bruno. Daarna verdwalen we, eindigen we in Half Moon Bay, waar we ons bezatten en in een te dure kamer slapen. Om dat te compenseren kamperen we één nacht illegaal in de auto nabij Santa Cruz, voordat we via CouchSurfing twee awesome hosts vinden. We besluit voortaan wat beter na te denken en maken een plan voor de komende twee weken. De volgende dag komen we in Merced, waar we stranden en op kafkaesque wijze niet uit weg lijken te kunnen komen. Het plan mislukt derhalve en we blijven twee weken in Merced, wat de allerbeste Couch-Surfing ervaring van mijn leven wordt. Ondertussen hebben we uitstapjes naar San Francisco (cool), Yosemite Park (heel indrukwekkend), Sonora (ik had er ook nog nooit van gehoord) en Las Vegas (ziellose kutstad) samen met onze nieuwe vrienden. De drie weken in Californië zijn veel te snel voorbij en ik heb spijt dat ik terug naar Nederland ga. New York is grijs, druk, en grauw en blijkt 's nachts gewoon te slapen, ondanks haar bijnaam.

Tip! Grote, toeristische steden zijn lastig met CouchSurfing, omdat er veel mensen naartoe willen. Begin op tijd

met zoeken (een of twee maanden van tevoren), logeer bij kennissen die je al hebt of accepteer dat het een hostel gaat worden (hoe later je boekt, hoe prijziger ze worden).

Geld over: 200 euro

Snowboarden in Briançon - 9 dagen - 500 euro

Soms kom je er achter dat je wellicht meer aandacht had moeten besteden aan je bankrekening. Dat zo'n moment midden in je vakantie valt, is des te meer reden om extra te genieten van je snowboard, de pistes en het prachtige weer. Als je eenmaal terug bent in Nederland, dan moet je immers dingen gaan doen om alles weer op de rails te krijgen, en dat vindt niemand leuk. Dus leef je in de bar van rondjes die mensen je aanbieden en overdag van het stokbrood dat je 's ochtends bij het hotel ophaalt en dat bij de prijs inbegrepen zat. 's Avonds eet je gelukkig samen en red jezelf door de helft van de 80 euro borg die je op de terugreis contant van de reisleiding terug krijgt meteen weg te geven aan mensen die eten voor je gekocht hebben.

Tip! Als je met je ouders op wintersport gaat, bespaart dit enorm veel kosten, vooral als je nog les moet nemen en materiaal moet huren.

Geld over: -300 euro

Concluderend ben ik dus half-depressief (want ik wilde niet weg uit Californië), volledig blut (want ik heb alles uitgegeven aan reizen) en niet op schema met mijn studie (want half-depressief en blut en de helft van de tijd in het buitenland is het moeilijk je aandacht bij je studie te houden). Ondertussen moet ik aan mijn 27 nieuwe vrienden van over de hele wereld via Facebook de schone schijn ophouden dat alles helemaal goed met me gaat en dat ik prima vermaak in ons druile, koude, platte kikkerland waar 'avontuur' bestaat uit een avond dronken stappen in een kroeg waar je nog nooit geweest bent.

Veel reisplezier, allemaal!

STRIPWEDSTRIJD: DOE MEE!

Ha, hebben we je aan- dacht? Mooi! We weten wat je denkt, maar wees gerust (of teleurgesteld..): wij van de redactie zijn niet zo vies en vunzig als je denkt, en de Akta Nokturna zal voorlopig niet in een vies blaadje veranderen.

Wat dan wel? Nou, zoals je misschien is opgevallen staan de Noktiviteiten vanaf nu niet meer op de achterkant van de Akta. Met de digitale revolutie en het explosief gestegen gebruik van Facebook onder leden de afgelopen jaren, is een papieren opsomming van de KN-activiteiten ietwat overbodig geworden. De gedrukte agenda is immers al gauw over datum, en dus kunnen we de laatste pagina van ons

blad dus voor interessanter dingen gebruiken!

Daar komt bij dat nu de Akta in kleur wordt gedrukt, we de mogelijkheid hebben om ook de achterkant te laten knallen. En zo werd een briljant idee geboren... we zijn op zoek naar een striptekenaar!

Moet je je voorstellen, je eigen strip op de achterkant van de Akta: een hele pagina A4-formaat in kleur om jouw humor, zwartgaligheid, maatschappijkritiek of wijze boodschap met de wereld te delen. Dit podium is het perfecte opstapje naar eeuwige roem - en zo niet, dan beleef je er in elk geval een hoop plezier aan. ;-)

Maak bijvoorbeeld een Gaza-strip

Lijkt dit je wat? Ga dan nu aan de slag! Maak een mooie strip waarin jouw kunde goed naar voren komt en stuur deze vóór 1 mei 2013 op naar akta@karpenoktem.nl. Een vakkundige jury

buijt zich dan over de inzendingen. Wie weet sta jij op de achterkant van de volgende Akta....

Duitsland vs Nederland - Starring Thalia

Door Fries Woudstra

Werken stoplichten in Duitsland anders dan in Nederland?

Nee, maar er is een heftige discussie of het licht in het midden oranje of geel is.

Zijn Duitse jongens leuker dan Nederlandse jongens?

Er is niet echt een verschil.

Wie kunnen zich beter kleden, Duitsers of Nederlanders?

Ook geen verschil observeerbaar.

Wat vind je van de Nederlandse 'Nazi-humor'?

Die is niet grappig, in de zin van : NIET GRAPPIG

Hoe elementair is 'het broodje bradwurst' voor de totaalbeleving?

Tijdens het oktoberfest is het wel heel belangrijk

Zijn Nederlandse meisjes meer sexy dan Duitse meisjes?

Jep

Wat zijn typische Duitse orgasmische kreten?

We hebben zo iets niet.

In welke taal kan je beter iemand schofferen (beledigen)?

In het Schwäbisch, vooral omdat niemand die belediging dan echt verstaat.

Hoe klinken Nederlanders als ze proberen Duits te praten?

Het klinkt niet zo heel erg vreemd als je van de grammaticale fouten afziet.

Is er een verschil in 'alternatief zijn' tussen Duitsland en Nederland?

Duitsers zijn meer "uiterlijk alternatief". Het telt meer van hoe je je kleed en niet wie je bent.

Buitenlandse zaken

Door Marlies van der Burgh

**Over hooggeplaatste heren
die in den vreemde resideren
in dienste van hun bakermat**

**valt nog abundant te leren:
hoe zij daar dan toch verkeren
gevestigd in een vreemde stad**

**Thuis achter de palissaden
kind aan huis bij d' ambassade:
diplomaat en afgezant**

**Die staatsman- en ministersdaden -
wat kan ik daarov'r verraden?
Doen zij nog iets interessants?**

**Maar soms is er wat lekkage
die zorgt voor ampele blamage
documenten zijn publiek!**

**Over microfoons in hun bagage
en andersoortig' spionage
D'ambassade in paniek!**

**Alle buitenlandse vrienden
zien wat zij werkelijk van hen vinden
zonder alle gladde praat**

**Reden om eens in te binden
weer te zwerven met de winden
naar een ander consulaat**

**om aldaar te gaan ontstressen
met een aantal dure flessen
en wanneer het bedje is gespreid**

**pakt hij daar zijn secretaresse
of indien hij 'r ist vergessen
dan een wulpse kamermeid**

**Op de deur keert hij het bordje
en kijkt steels onder haar schortje
overtuigt haar met gemak**

**Ja, men kan zich goed vermaken
met die buitenlandse zaken
en een buitenlandse zak**

**Ondanks cultureel' verschillen
en bestuurders met hun grillen
houden zij een strak gezicht**

**Slechten zij met hen die willen
onrendabele geschillen
Ja, dat is des staatsmans plicht**

**Vloeiend sprekend en met gratie
lunchen zij met d' delegatie
van 'n vertegenwoordiging**

**Met hun zakelijk' relaties
delen zij hun informatie
over dissident en marteling**

**Terwijl zij iedereen behagen
kunnen zij een coup vertragen
of versnellen, door mimiek**

**In hun Beiers' motorwagen
sluiten zij handelsverdragen
en regelen wapentrafiek**

**Zonder kalmte te verliezen
maken zij een analyse
van despoet of koningskind**

**Met sigaar tussen de kiezen
hebben zij laster in de smiezen
en noteren het gezwind**

**Met in hun brieven cocaïne
om wat extra's te verdienen
versturen zij hun staatsgeheim**

**Welbeheerst van origine
badderen zij in de piscine
en rusten van hun fiks karwei**

Column Lichtpuntje

Door Shane Bozelie

Het is weer zondagochtend. Heerlijk uitslapen, lang in bed blijven hangen.

Soms half wakker, maar toch nog even langer in bed blijven liggen.

Tegen een uur of elf wordt het toch tijd om uit bed te gaan. Half gaand maar eens richting de douche. Daar een half uur onder een warme straal staan uitbrakken. Rond twaalf uur een keer "brunchen", om een half uurtje later te besluiten dat de dag te ver voorbij is om nog echt iets nuttigs te doen. Dat wordt weer een dagje op de bank om series of films te kijken. Voor veel mensen is dit een gewoonte. Ook ik heb het zelf vaak zat gedaan. Zo wordt een dagje uitslapen al snel een zeer luie dag. Toch blijf je de hele dag gappen, terwijl je toch wel echt tien uur geslapen hebt. (Verschuiif deze tijden even mocht je tot vier uur uitgaan zijn).

Terwijl je toen je zaterdag moest werken, net zes uur slaap hebt gehad, maar heel de dag nergens last van hebt gehad. Op deze dag heb je ook netjes gewerkt, maar zonder enige moeite ga je nog uit tot een uur of twee (ja, ik neem aan dat je redelijk "braaf" bent, ik zal niets tegen je papa en mama zeggen). Wat is de reden dat zondag zo zwaar is? Waarom is deze zo lui?

Dit komt door te lang slapen. Nou ja, niet te lang, maar onregelmatig. Mensen slapen in periodes. In deze periodes zitten we afwisselend in diepe en lage slaap. Deze periodes zijn steeds ongeveer drie uur lang. Nu betekent dit niet dat je altijd "perfect" in hoeveelheden van drie uur moet slapen (dus drie, zes of negen uur). Maar na elk anderhalf uur zit je ook in een puntje van wat lagere slaap. Dus slaap zeven en een half uur bijvoorbeeld, of als je wilt uitslapen beperk je tot negen uur. (Of voor de slimme rekenmensen tien en een half). Dit zal al in luiheid schelen. En tegen luiheid, plan dingen. Neem eens de moeite om iets actiefs te gaan doen, zoals sporten of wandelen. Dit houdt je energiek. Als je dit soort dingen vaker doet, dan merk je al snel dat je mogelijk je zondagen "iets" actiever gaat door brengen.

Lichtpuntje: Dit probeer ik zelf nu regelmatig vol te houden. Dit bevalt goed, en toch heb ik een "vrije" zondag. Kijk eens wat ik vandaag namelijk heb geschreven.

Kookrubriek: 牛肉面 (niu ròu miàn, Taiwanese Noodlesoep)

Door Susanne Geuze

De mensen die mij al wat langer kennen, weten dat ik vorig jaar een tijdje in Taiwan heb doorgebracht. Even om verwarring te voorkomen: Thailand is een vakantieparadijs, Taiwan is een eiland aan de kust van China – overigens óók een paradijs, maar dat terzijde. Van de dingen die ik het meest mis aan mijn tijd in "Asia Light" behoort het eten zeker tot de top-5. De warmte was natuurlijk heerlijk (OK, zolang de temperaturen beneden de 40 graden bleven en er niet té veel kakkerlakken door mijn kamer liepen), de mensen fantastisch ("the Taiwanese have restored my faith in humanity", zei een reizigerster die ik ontmoette, en ik geef haar helemaal gelijk), en de universiteit prima uit te houden (een tijdje wat

minder studiedruk was best fijn), maar naast deze dingen is het Aziatische voedsel voor mij zeker een reden om terug te gaan naar het Verre Oosten. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik niet alles heb durven proeven – stinky tofu bijvoorbeeld, daar bleef ik ver vandaan – maar voor een dampende kom curry kan je me zeker wakker maken.

Een typisch Taiwanees gerecht is niu ròu miàn, ofwel "beef noodle soup". Als ex-vegetarier moest ik even wennen aan de stukken vlees, maar toegegeven: die runderboullion doet de smaak veel goeds. Als je de hippie in je niet wil laten protesteren gebruik je blokjes van de Eko Plaza en haal je je vlees bij Sjek Floor of een andere biologische slager.

Je hebt nodig:

200-300 gram rundersoepvlees (liefst biologisch)
3 teentjes knoflook
3 runderboullionblokjes
3 lente-uitjes
250 gram shii-takes
flinke scheut sherry
ca. 150 gram eiernoodles (of hoe veel honger je hebt)
1/2 komkommer, geschild en in de lengte in repen
50 gram taugé
sambal
sesamolie

Zo doe je dat:

1. Fruit de knoflook met een lepeltje sambal in wat sesamolie. Breng intussen 1.5 à 2L water aan de kook en voeg 3 runderboullionblokjestoe (of maak je eigen boullion).
2. Doe 1 lente-uitje en de rundersoepvlees bij de boullion. Voeg ook een scheutje sherry toe. Leg nu een deksel op de pan en laat het geheel ca. 20 minuten pruttelen. Langer mag; dat hangt er vanaf hoe veel honger je hebt. ;-)
3. Voeg vervolgens nog een scheut sherry toe, samen met de shii-takes en de andere 2 lente-uitjes. Proef op smaak en doe er eventueel nog wat sambal bij.
4. Laat nog ca. 5 minuten koken, en voeg dan de komkommer, taugé en noodles toe. Wacht nog even tot de noodles gaar zijn (dat duurt vaak maar een paar minuten) en roer goed door.

Serveer de soep met wat sesamolie en sambal er bovenop. Voor de echte *Asia experience*: eten met een Chinese lepel en stokjes!

Leden doorgelicht

Met deze keer: Esmee Peters

1. Mooiste land waar je ooit bent geweest?

Bali, Indonesie. Een broodje pindakaas

2. Beschrijf jezelf in 1 woord.

Druk. Mezelf, want al mijn stellingen zijn gewoon perfect.

3. Land waar je absoluut nog naartoe wilt?

Japan. Vakantie of werk.

4. Waar zie jij jezelf over 10 jaar?

Sowieso in Nijmegen, aan het werk. Heel misschien nog niet afgestudeerd.

5. Land waar je niet dood gevonden wilt worden?

Iran. Opgegeten door de yeti baby's

6. Liever een broodje poep dan....

Parasailen.

7. Wie zou jij graag als premier willen zien?

Mezelf, want al mijn stellingen zijn gewoon perfect.

8. Het buitenland is voor mij...

Vakantie of werk.

9. Ik word ziek van..

Mensen die denken dat ze alles kunnen.

11. Waar is vraag 10 gebleven?

Opgegeten door de yeti baby's

12. Dit wil ik absoluut nog doen in mijn leven.

Parasailen.

13. Teken jezelf!

Door Els Lunding

Quotes

Annemiek (over bestuursvergaderingen): "...en na afloop scheren we Peters okselhaar!"

Mike K.: "Waarom kijk ik in die poes?"

Carlien: "De COCKs doen het goed, maar het FUCen wil nog niet echt lukken..."

Paul: "Ik haal Luther en Calvijn altijd door elkaar."

Marlies: "Zoals Fokke en Sukke..."

Remco: "Luther en Calvijn hadden ook allebei geen broek aan."

Bart (*na een hele dag in vrouwelijk gezelschap verkeerd te hebben*): "Mijn planning was om hier rond 18u00 aan te komen, maar ik ben pas om 18u vertrokken."

P.P.: "Was dat je breinfaal?"

Bart: "Welk orgaan dacht je dat er anders faalde?"

Annemiek: "Kijk! Er zit nauwelijks bloed op de declaratie."

Carlien: "Oh mooi, precies zoals ik ze graag zie."

Yurre (*over de modder op Wacken*): "We noemden het Satans stoma."

Annemiek: Wat? Stans oma?

Michiel v. L.: Ik denk dat er best wel nuttige dingen in beveranussen zitten.

Michiel: "Het is eigenlijk niet eerlijk als ik zeg 'Ik heb weleens Jehova's Getuigen binnengevraagd'. Het was namelijk niet mijn huis."

Dit heb je gemist!

